

پیوند عقل و عشق در ادبیات عاشقانه عطار

افسانه آقاحسنی مهابادی

دانشگاه جامع علمی - کاربردی فرهنگ و هنر واحد ۲۹ تهران

چکیده

شعر کلاسیک فارسی مشحون از ایماژها و تصاویر عاشقانه، عارفانه و ادبی است که هر خواننده‌ی مشتاقی را سر ذوق می‌آورد. این شعر، پر است از مضامین و بن‌مایه‌های شهودی و عارفانه. در میان شاعران کلاسیک فارسی، سنایی از جمله آغازکنندگان شعر عارفانه است. سنایی با شعر زاهدانه‌ی خویش، توانست صورت‌های شهودی و سیر و سلوک عارفانه‌ی سالک راه حق را به زیبایی تصویر کند. اما پس از او شیخ فریدالدین عطار نیشابوری با اشعار عارفانه و حکیمانه و عمدتاً عاشقانه‌ی خویش، بر جریان عارفانه‌ی شعر فارسی مهر تأیید زد و آن را در مسیری گذاشت که یگراست به مولانا ختم شد. در این تحقیق بر آنیم تا با بررسی و تبارشناسی شعر عارفانه‌ی فارسی، ضمن شناخت بیشتر این جریان، با یکی از بنیان‌گذاران آن یعنی عطار نیشابوری آشنا شویم. در واقع عمده فعالیت این تحقیق، تمرکز بر مفهوم عقل و عشق در شعر عرفانی فارسی با مطالعه‌ی شعر عطار نیشابوری است.

واژگان کلیدی: عقل، عشق، عرفان، منطق الطیر، عطار نیشابوری.